SECTION 3 — SITUATIONS

DEEL 3 — SITUATIES

In 2017, Dutch writer and artist Miek Zwanborn moved to the Isle of Mull, an island off the Scottish coast. From that moment, an intensive relationship develops between the author and the island. In the book *Onderling*, she reports on her research into everything alive and not alive in its coastal peatlands. Using a rich variety of media, she explores methods of documentation: drawings, photographs, poems and correspondence. Detailed descriptions offer a view of lived experience: '*bog asphodel,* bladder campion, eyebright, sea rocket, sundew. The plant kingdom reveals the composition of the soil. My senses register fragments of the biotope and increasingly begin to interact with one another.'[1]

The contributions brought together in this section are characterised by the same precision with which Zwanborn documents her new environment. Each contribution comprises an in-depth analysis of the specific context and conditions of the design project. Whereas in previous decades architecture was often seen as an autonomous object, ecological thinking requires a project to be precisely anchored in its local, material and climatological context. The different contributions present a wealth of ways in which a situation can be observed, analysed, interpreted and visualised, and how intervention can take place based on a precise approach to that situation. In doing so, the contributions open up a variety of methodologies for developing a relationship with a site, whether through the designer as fieldworker, through systematic photography, or by means of digital techniques. This generates new sources of knowledge that help to situate projects with precision in the complex web of existing elements. Guiding this section is attention to the situation, to what may previously have gone unnoticed, combined with a critical reflection on one's own observations.

1
Miek Zwanborn, *Onderling. Langs de kustlijn van Mull* (Amsterdam: Van Oorschot, 2023), 25.

In 2017 verhuisde de Nederlandse schrijver en kunstenaar Miek Zwanborn naar het Isle of Mull, een eiland gelegen voor de Schotse kust. Vanaf dat moment start een intensieve relatie tussen de auteur en het eiland. In het boek *Onderling* doet zij verslag van haar onderzoek naar alles wat leeft en niet leeft in het veengebied aan de kust. Aan de hand van een rijke verscheidenheid aan media onderzoekt zij manieren van documentatie: tekeningen, foto's, gedichten en briefwisselingen. Gedetailleerde beschrijvingen bieden een blik op de geleefde ervaring: 'Beenbreek, blaassilene, ogentroost, zeeraket, zonnedauw. Het plantenrijk verklapt de samenstelling van de grond. Mijn zintuigen registreren fracties van de biotoop en gaan steeds meer op elkaar inspelen.'[1]

De bijdragen in deze sectie worden gekenmerkt door eenzelfde precisie waarmee Zwanborn haar nieuwe omgeving documenteert. Elke bijdrage behelst een grondige analyse van de specifieke context en randvoorwaarden van het ontwerpproject. Waar architectuur in voorgaande decennia vaak als een autonoom object werd gezien, vereist het ecologisch denken dat een project nauwkeurig wordt verankerd in zijn lokale, materiële en klimatologische omstandigheden. De verschillende bijdragen presenteren een rijkdom aan manieren hoe een situatie geobserveerd, geanalyseerd, geïnterpreteerd, gevisualiseerd kan worden en hoe geïntervenieerd kan worden vanuit een nauwkeurige benadering van deze situatie. De bijdragen ontsluiten daarmee een serie gevarieerde manieren om een relatie met de locatie te ontwikkelen, hetzij via de ontwerper als veldwerker, via methodische fotografie, of door middel van digitale technieken. Zo ontstaan nieuwe bronnen van kennis die helpen om projecten heel precies binnen het complexe web van de aangetroffen elementen te situeren. Leidend in deze sectie is de aandacht voor de situatie, voor wat eerder wellicht onopgemerkt bleef, in combinatie met een kritische reflectie op de eigen observaties.

1
Miek Zwanborn, *Onderling. Langs de kustlijn van Mull* (Amsterdam: Van Oorschot, 2023), 25.